

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΦΕΤΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές, Πέτρο Πρέκα, Πρόεδρο Εφετών, Ηλία Σταυρόπουλο - Εισηγητή και Λάζαρο Γιαπαλάκη, Εφέτες.

Συνήλθε στο γραφείο διασκέψεών του, την 19 Μαΐου 2026, με την παρουσία και της Γραμματέως, Αθανασίας Γεωργιάδου, για να διασκεφθεί και να αποφασίσει για την κατωτέρω ποινική υπόθεση, επί της οποίας έχει υποβληθεί σε αυτό η υπ' αριθμόν 75/2026 έγγραφη πρόταση του Αντεισαγγελέα Εφετών Πειραιώς, Νικολάου Φιστόπουλου, η οποία έχει ως εξής:

«Εισάγω ενώπιον του Συμβουλίου Σας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 30 παρ. 1 - 4, 138 παρ. 1, 316 παρ. 1, 317 παρ. 1, 477 και 481 του ΚΠοινΔ και αρ. 110 παρ. 5 του ΠΚ (όπως η παρ. 9 προστ. με το αρ. 24 του Ν. 4855/21) την ενώπιον της Προϊσταμένης Διεύθυνσης του Σωφρονιστικού Καταστήματος Κορυδαλλού Ι, ασκηθείσα με αριθμό βιβλίου φυλακών 670/23.10.25 έφεση του κρατουμένου Α. Γ. του Δ., κατά του με αριθμό 673/2025 βουλεύματος του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Πειραιά, με το οποίο απορρίφθηκε αίτησή του για την υπό όρο απόλυσή του και εκθέτω τα ακόλουθα:

Α) Σύμφωνα με την διάταξη του άρθρου 17 του Ν. 1968/91 «κατά βουλεύματος του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών που κρίνει την αίτηση για χορήγηση απόλυσης υπό όρο, επιτρέπεται έφεση από τον εισαγγελέα ή τον κατάδικο, εφαρμοζομένων σ' αυτά αναλόγως των άρθρων 473 έως και 476 του ΚΠοινΔ»

Τις ανωτέρω προβλέψεις υιοθέτησε εκ νέου ο Ποινικός Κώδικας με το άρθρο 24 του Ν. 4855/21, με το οποίο προστέθηκε 5η παράγραφος στο άρθρο 110 ΠΚ, δια του οποίου επιτρέπεται στον καταδικασθέντα έφεση για οποιονδήποτε λόγο κατά του βουλεύματος που κρίνει την χορήγηση της υπό όρο απόλυσης, πάντοτε όμως υπό τις προϋποθέσεις των άρθρων 473 έως και 476 του ΚΠοινΔ.

Περαιτέρω, από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 473 παρ. 1 και 474 ΚΠοινΔ, προκύπτει ότι, ο κατηγορούμενος μπορεί να ασκήσει έφεση κατά βουλεύματος, εντός προθεσμίας 10 ημερών από την επίδοσή του, αν είναι γνωστής διαμονής και διαμένει στην ημεδαπή και 30 ημερών, από την επίδοσή του, αν διαμένει στην αλλοδαπή, είτε αυτοπροσώπως, είτε μέσω αντιπροσώπου που έχει σχετική εντολή: (466 παρ. 1: ΚΠοινΔ), με δήλωσή του στον γραμματέα του δικαστηρίου, που εξέδωσε το βούλευμα ή στον γραμματέα του ειρηνοδικείου ή στον προϊστάμενο της προξενικής αρχής, που βρίσκεται στο εξωτερικό και στην περιφέρεια των οποίων αυτός (ο κατηγορούμενος) κατοικεί ή διαμένει προσωρινά ή ενώπιον εκείνου που διευθύνει την φυλακή, εφ' όσον ο δικαιούμενος κρατείται, ενώ για την δήλωση συντάσσεται έκθεση, που υπογράφεται από εκείνον που την υποβάλλει ή τον αντιπρόσωπό του και από εκείνον που την δέχεται, στην οποία πρέπει να διατυπώνονται και οι λόγοι για τους οποίους ασκείται το ένδικο μέσο. Το ένδικο μέσο μπορεί επίσης να ασκηθεί και με κατάθεση δικογράφου στα παραπάνω πρόσωπα, για την οποία συντάσσεται έκθεση εγχείρισης. Στο αναγκαίο περιεχόμενο της εκθέσεως περιλαμβάνεται και η καταγραφή των λόγων, για τους οποίους ασκείται το ένδικο μέσο. Εξ άλλου σύμφωνα με το άρθρο

465 εδ. α' του ΠΚ (όπως κυρώθηκε με το άρθρο Πρώτο του Ν. 4619/19, με έναρξη ισχύος την 01.07.19), «Οι διατάξεις του προϊσχύσαντος Ποινικού Κώδικα για την μετατροπή της ποινής σε χρηματική ποινή, την αναστολή εκτέλεσης της ποινής και την απόλυση υπό όρο εφαρμόζονται για πράξεις που τελέστηκαν μέχρι την θέση σε ισχύ του παρόντος». Κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 105 παρ. 1 στοιχ. α' ΠΚ, όπως ίσχυε πριν την αντικατάστασή του, με τον Ν. 4610/19 «Όσοι καταδικάσθηκαν σε ποινή στερητική της ελευθερίας μπορούν να απολυθούν υπό τον όρο της ανάκλησης σύμφωνα με τις πιο κάτω διατάξεις και εφ' όσον έχουν εκτίσει: α') φυλάκισης, τα 2/5 της ποινής τους, β') προκειμένου, περί καταδίκης σε πρόσκαιρη κάθειρξη, τα 3/5 της ποινής τους.

(...). Για την χορήγηση της υπό όρο απόλυσης δεν απαιτείται να έχει καταστεί η καταδίκη αμετάκλητη», ενώ σύμφωνα με το εδάφιο α' της παρ. 6 του ιδίου ως άνω άρθρου «Για την χορήγηση της υπ' όρον απόλυσης, ως ποινή που εκτίθηκε θεωρείται αυτή που υπολογίστηκε ευεργετικά, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις. Προκειμένου για ποινές κάθειρξης: δεν μπορεί να χορηγηθεί στον κατάδικο η υπό όρο απόλυση εάν δεν έχει παραμείνει στο σωφρονιστικό κατάστημα για χρονικό διάστημα ίσο με το ένα τρίτο της ποινής, που του επιβλήθηκε και σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης, δεκαπέντε (15) έτη». στην δε παρ. 6 «Για την χορήγηση της υπ' όρον απόλυσης, ως ποινή που εκτίθηκε θεωρείται αυτή που υπολογίστηκε ευεργετικά σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις. Προκειμένου για ποινές κάθειρξης δεν μπορεί να χορηγηθεί πάντως στον κατάδικο η υπ' όρον απόλυση, αν δεν έχει παραμείνει στο σωφρονιστικό κατάστημα για χρονικό διάστημα ίσο με το ένα τρίτο της ποινής που του επιβλήθηκε και σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης, δεκαπέντε (15) έτη. Το χρονικό διάστημα του ενός τρίτου ή, σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης, των δεκαπέντε (15) ετών, προσαυξάνεται κατά τα δύο πέμπτα των λοιπών ποινών που τυχόν έχουν επιβληθεί στην περίπτωση που αυτές συντρέχουν σωρευτικά. Σε κάθε περίπτωση όμως ο κατάδικος μπορεί να απολυθεί αν έχει εκτίσει δεκαεννέα (19) έτη.

Οι διατάξεις της παρούσης παραγράφου δεν εφαρμόζονται σε όσους καταδικάσθηκαν για το έγκλημα της εσχάτης προδοσίας, για τους οποίους εξακολουθεί να ισχύει το άρθρο 6 του ν. 2058/1952. Επίσης, οι διατάξεις της παρούσης παραγράφου δεν εφαρμόζονται σε όσους καταδικάσθηκαν για το έγκλημα της παραγράφου 1 του άρθρου 299, εφ' όσον η πράξη τελέσθηκε κατά την διάρκεια της κράτησής τους σε σωφρονιστικό κατάστημα».

Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 106 του προϊσχύσαντος ΠΚ «1. Η απόλυση υπό όρο χορηγείται οπωσδήποτε, εκτός αν κριθεί με ειδική αιτιολογία ότι η διαγωγή του καταδίκου, κατά την έκτιση της ποινής του, καθιστά απολύτως αναγκαία την συνέχιση της κράτησής του για να αποτραπεί η τέλεση από αυτόν νέων αξιόποινων πράξεων. Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται σε καταδικασθέντες για το έγκλημα της εσχάτης προδοσίας για τους οποίους εξακολουθεί να ισχύει η παρ. 1 του άρθρου 106 του Ν. 1492/50 "Κύρωση του Ποινικού Κώδικα». 2. Στον απολυόμενο μπορούν να επιβληθούν ορισμένες υποχρεώσεις που θα αφορούν τον τρόπο ζωής του και ιδίως τον τόπο διαμονής του. Οι υποχρεώσεις αυτές μπορούν πάντοτε να ανακληθούν ή να τροποποιηθούν με αίτηση του απολυμένου»

Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι αν συντρέχουν σωρευτικά περισσότερες ποινές ισόβιας κάθειρξης, πρέπει για καθεμιά από αυτές ο κρατούμενος να παραμείνει υποχρεωτικά πραγματικά επί δεκαπέντε έτη στο σωφρονιστικό κατάστημα (άρθρο 105 παρ. 6 εδ. β ΠΚ), αλλά όχι περισσότερο από δεκαεννέα έτη. Για να απολυθεί υπό όρο ο κατάδικος αυτός πρέπει, κατά την άνω διάταξη του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 4 του άρθρου 105 ΠΚ, να έχει εκτίσει το άθροισμα των ποινών αυτών όχι όμως περισσότερο από είκοσι πέντε (25) έτη, ακόμη κι όταν το άθροισμα των σωρευτικώς συντρεχουσών ποινών υπερβαίνει το όριο αυτό, ήτοι των 25 ετών. Δηλαδή στην περίπτωση που έχει καταδικαστεί σε περισσότερες φορές ισόβια πρέπει να εκτίσει πραγματικά 19 έτη, αλλά όχι περισσότερο από είκοσι πέντε έτη, καθώς και τα 2/5 των συντρεχουσών ποινών πέραν της ισόβιας κάθειρξης. Από αυτά όμως πρέπει, σύμφωνα με την άνω διάταξη του εδαφ. δ' της ως άνω παρ. 6 του ίδιου άρθρου 105 ΠΚ, να εκτίσει πραγματικά (χωρίς ευεργετικό υπολογισμό) τα 19 έτη, ενώ για τα υπόλοιπα 6 έτη μπορεί να γίνει ευεργετικός υπολογισμός (βλ. ΓνμΕισΑΠ 5/1998, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΣυμβΠλημΠατρ 1357/2015, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Για την χορήγηση της υπό όρο απόλυσης δεν απαιτείται να έχει καταστεί η εν λόγω καταδίκη αμετάκλητη. Επί πλέον σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 106 του νέου ΠΚ, ως ίσχυε πριν την τροποποίηση του με το Ν. 4855/2021, «1. Η απόλυση υπό όρο μπορεί να μη χορηγηθεί αν κριθεί με ειδική αιτιολογία ότι η διαγωγή του καταδικασθέντος, κατά την έκτιση της ποινής του, καθιστά απολύτως αναγκαία την συνέχιση της κράτησής του για να αποτραπεί η τέλεση από αυτόν νέων αξιόποινων πράξεων. Μόνη η επίκληση πειθαρχικού παραπτώματος κατά την έκτιση της ποινής δεν αρκεί για την μη χορήγηση της απόλυσης. 2. Στον απολυόμενο μπορούν να επιβληθούν ορισμένες υποχρεώσεις που θα αφορούν τον τρόπο της ζωής του και ιδίως τον τόπο διαμονής του, με ανάλογη εφαρμογή των περιπτώσεων δ' έως στ' της παραγράφου 2 του άρθρου 99. Οι υποχρεώσεις αυτές μπορούν πάντοτε να ανακληθούν ή να τροποποιηθούν με αίτηση εκείνου που απολύθηκε. 3. Η εποπτεία για την τήρηση των κατά την προηγούμενη παράγραφο υποχρεώσεων μπορεί να ανατεθεί και σε εταιρεία προστασίας αποφυλακιστέων.» Τέλος σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 110 του νέου ΠΚ μετά την τροποποίησή του με τον Ν. 4855/2021 «1. Για την χορήγηση της απόλυσης υπό όρο αποφασίζει το συμβούλιο των πλημμελειοδικών του τόπου έκτισης της ποινής. Ο καταδικασθείς κλητεύεται υποχρεωτικά δέκα (10) τουλάχιστον ημέρες πριν από την συνεδρίαση, κατά την οποία μπορεί να παρευρεθεί αυτοπροσώπως ή με συνήγορο που διορίζει με απλό έγγραφο θεωρημένο από τον διευθυντή της φυλακής ή τις αρμόδιες αρχές. Αν η καταδίκη αφορά κακουργήματα των Κεφαλαίων Δέκατου Πέμπτου, περί εγκλημάτων κατά της ζωής και προσβολών του εμβρύου, Δέκατου Έκτου, περί εγκλημάτων κατά της σωματικής ακεραιότητας, Δέκατου Όγδου περί εγκλημάτων κατά της προσωπικής ελευθερίας και Δέκατου Ένατου, περί εγκλημάτων κατά της γενετήσιας ελευθερίας και της οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής του Ειδικού Μέρους του Ποινικού Κώδικα ή εγκλήματα του ν. 3500/2006 (Α' 232), το πρόσωπο που είχε δηλώσει παράσταση προς υποστήριξη της κατηγορίας και έχει υποβάλει σχετικό αίτημα στον αρμόδιο εισαγγελέα του τόπου έκτισης ποινής όσο αυτή διαρκεί, δικαιούται να καταθέσει γραπτό υπόμνημα ενώπιον της γραμματείας του συμβουλίου, αφού ειδοποιηθεί με κάθε πρόσφορο τρόπο πέντε

(5) τουλάχιστον ημέρες πριν από την συνεδρίαση. Ο ανωτέρω, ανεξαρτήτως αν υπέβαλε αίτημα ή αν κατέθεσε υπόμνημα, ειδοποιείται, με κάθε πρόσφορο τρόπο από τον αρμόδιο εισαγγελέα, σε περίπτωση χορήγησης υπό όρο απόλυσης στον καταδικασθέντα. 2. Η απόλυση υπό όρο χορηγείται με αίτηση της Διεύθυνσης του καταστήματος στο οποίο κρατείται ο καταδικασθείς. Η αίτηση υποβάλλεται δύο μήνες πριν από την συμπλήρωση του χρόνου που προβλέπει το άρθρο 105B. Αν η διεύθυνση του Καταστήματος κρίνει ότι συντρέχουν προϋποθέσεις για την μη χορήγηση της απόλυσης, υποβάλλει σχετική αναφορά μαζί με έκθεση της κοινωνικής υπηρεσίας του Καταστήματος στον εισαγγελέα των πλημμελειοδικών, ο οποίος την εισάγει στο συμβούλιο. 3. Για την ανάκληση αποφασίζει το ίδιο δικαστικό συμβούλιο, ύστερα από πρόταση των αρχών που εποπτεύουν αυτόν που απολύθηκε, Το εδάφιο β' της πρώτης παραγράφου εφαρμόζεται και στην περίπτωση αυτή. 4. Σε περίπτωση επείγουσας ανάγκης, για να προληφθεί κίνδυνος της δημόσιας τάξης, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών του τόπου διαμονής εκείνου που απολύθηκε μπορεί να διατάξει την προσωρινή σύλληψή του ύστερα από την οποία προκαλείται αμέσως με τη νόμιμη διαδικασία η απόφαση για την ανάκληση. Αν αποφασιστεί η ανάκληση, θεωρείται ότι αυτή επήλθε την ημέρα της σύλληψης. 5. Κατά του βουλεύματος που κρίνει την χορήγηση της υπό όρο απόλυσης επιτρέπεται έφεση από τον εισαγγελέα και τον καταδικασθέντα για οποιοδήποτε λόγο με ανάλογη εφαρμογή των άρθρων 473 έως 476 ΚΠΔ.», ως η παρ. 5 προστέθηκε, και το άρθρο 110 διαμορφώθηκε ως άνω, με το άρθρο 24 Ν. 4855/2021, ΦΕΚ Α' 215/12.11.2021.

Από τον συνδυασμό των ως άνω διατάξεων προκύπτει ότι εφ' όσον συντρέχει η τυπική προϋπόθεση της έκτισης του μέρους της ποινής που προβλέπει το άρθρο 105 ΠΚ η υπό όρο απόλυση του καταδίκου χορηγείται υποχρεωτικά, εκτός αν το Δικαστικό Συμβούλιο κρίνει με ειδική αιτιολογία, ότι η διαγωγή αυτού, κατά την διάρκεια έκτισης της ποινής του, συμπεριλαμβανομένης και της προσωρινής κράτησής του, δεν υπήρξε καλή ή ήταν και επίφαση καλή και γ' αυτό καθίσταται αναγκαία η συνέχιση της κρατήσεώς του. Για την αξιολόγηση της διαγωγής του καταδίκου πρέπει να λαμβάνεται υπ' όψει η εν γένει συμπεριφορά του όπως εκδηλώθηκε κατά την διάρκεια της κρατήσεώς του, για δε την αξιολόγηση της επικινδυνότητας αυτού προς τέλεση νέων αξιόποινων πράξεων, πρέπει να λαμβάνεται υπ' όψει και ο χαρακτήρας του, όπως διαγιγνώσκεται με βάση την διαγωγή» του κατά την διάρκεια της εκτίσεως της ποινής του. Αντίθετα. δεν λαμβάνονται υπ' όψει στοιχεία που ανάγονται στον προ της καταδίκης του χρόνο και δη στην πράξη για την οποία καταδικάσθηκε, στην προηγούμενη ζωή του και τις προγενέστερες ατομικές και κοινωνικές του περιστάσεις αφού τα στοιχεία αυτά αξιολογήθηκαν κατ' άρθρο 79 ΠΚ για την επιμέτρηση της ποινής του (βλ. ΟΛΑΠ 4/98 ΠοινΧρ 1998.875, ΟΛΑΠ 4/97 ΠοινΧρ ΜΖ' 1476, ΣυμβΕφΠειρ 109/02 ΠοινΔνη 2002.531, ΣυμβΕφΠειρ 179/01 ΠοινΔνη 2002.511, ΣυμβΕφΘεσ 1109/02, 2003 545).

Επομένως υπό την ισχύουσα νομοθετική ρύθμιση (άρθρο 106 ΠΚ) η καλή διαγωγή του κρατουμένου έχει αναχθεί σε μοναδικό ουσιαστικό κριτήριο χορήγησης της απόλυσης υπό όρο, δεδομένου και του ότι σκοπός της ποινής κατά το στάδιο της έκτισης, κατά το οποίο έχει πλέον εξατομικευτεί, είναι κυρίως η ειδική πρόληψη (ΟΛΑΠ 4/98, ΟΛΑΠ 4/1997 ό.π.). Πρέπει όμως να σημειωθεί, ότι η «καλή» διαγωγή δεν

εξαντλείται στην εξωτερικά καλή συμπεριφορά, που συνίσταται (μεταξύ άλλων στην έλλειψη σοβαρών πειθαρχικών παραπτώματων κατά την διάρκεια της κράτησης η στην τήρηση των όρων τυχόν χορηγηθείσης τακτικής άδειας (ΣυμβΕφΠειρ 24/14, ΣυμβΠλημΠειρ 945/13 ΣυμβΕφΝαυπλ 86/98, ΣυμβΕφΠατρ 247/96, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Ειδικότερα ως «Καλή» διαγωγή νοείται η αληθής και πραγματική θετική συμπεριφορά, που πηγάζει από την ενδόμυχη αποδοχή των κανόνων της προσήκουσας εκδηλωτικής συμπεριφοράς και η οποία συνιστά το θεμέλιο της διαπιστωμένης καλής διαγωγής, αποτελεί δε το ουσιώδες στοιχείο της προσωπικότητας και αποδεικνύει την ηθική βελτίωση του κρατούμενου (ΣυμβΠλημΠειρ 945/13, ΣυμβΠλημΠειρ 326/04 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Και αυτό διότι πειθήνια προσαρμογή του κρατουμένου στο καθημερινό πρόγραμμα της φυλακής δεν μπορεί να αποτελέσει αλάνθαστη ένδειξη για την ανυπαρξία μελλοντικής υποτροπής του, καθώς αυτή η προσαρμογή μπορεί να είναι προσποιητή, χωρίς βούληση μεταβολής του χαρακτήρα, εφ' όσον κύριος σκοπός είναι η απόλαυση των παρεχόμενων προνομίων (όπως και η υφ' όρον απόλυση) ως αντάλλαγμα της φερομένης καλής διαγωγής η οποία όμως είναι σκοπούμενη, διαμορφώνεται υπό την απειλή πειθαρχικών και δεν ενέχει το στοιχείο της πρωτοβουλίας και της εκούσιας αποδοχής πρέπει να ερευνάται κατά πόσο ο κατάδικος παρέχει προσδοκία εντίμου βίου στο μέλλον και μάλιστα ότι μπορεί να επανέλθει ακίνδυνα στην κοινωνία. Σημειώνεται ότι η απόλυση υπό τον όρο της ανάκλησης δεν αποτελεί απαλλαγή από την ποινή, αλλά στάδιο εκτέλεσης, πού επιδιώκει την αποτροπή της υποτροπής, βελτιώνοντας τον κατάδικο και διευκολύνοντας την κοινωνική του αποκατάσταση (ΟΛΑΠ 1 06/91 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Εξ άλλου, με δεδομένο ότι η υφ' όρον απόλυση, ως θεσμός, αποβλέπει στην εξυπηρέτηση των αναγκών της ειδικής πρόληψης, ενώ συνιστά σοβαρό βελτιωτικό μέσο του καταδίκου και συμβάλλει ουσιωδώς στην άσκηση αντεγκληματικής πολιτικής και, εν όψει του ότι στον Νόμο δεν προσδιορίζεται η έννοια της καλής διαγωγής, το αρμόδιο Συμβούλιο επιβάλλεται να ελέγχει οποιαδήποτε μορφή διαγωγής, η οποία προκύπτει από την συνολική προσωπικότητα και να μην αρκείται για τον σχηματισμό της κρίσης του στην απλή έκφραση της τυπικής φράσεως περί «καλής διαγωγής», όπως διαπιστώνεται από τον Διευθυντή της Φυλακής ή τον εκάστοτε Κοινωνικό Λειτουργό (ΟΛΑΠ 4/98 ο.π. ΓνωμΕισΑΠ 7/99, ΠοινΧρ ΜΘ' 616, ΔιατΕισΑΠ 1322/95, ΠοινΧρ ΜΕ', ΣυμβΕφΠατρ 255/99, ΠοινΧρ Ν' 366, ΣυμβΕφΠειρ 83/99, ΝοΒ 1999.1187). Επομένως, η γνώμη του Διευθυντή των Φυλακών και του Κοινωνικού Λειτουργού δεν είναι αποκλειστική και δεσμευτική, γιατί άλλως η δικαστική κρίση του Συμβουλίου θα ήταν ελλιπής και θα εστερείτο της κατά νόμο αιτιολογίας κατ' άρθρο 93 παρ. 3 του Συντάγματος Επί πλέον δε, σε μία τέτοια περίπτωση το Συμβούλιο θα αποτελούσε ένα απλό ενδιάμεσο όργανο, χωρίς εξουσία, γεγονός ανεπίτρεπτο, αφού ο νόμος αναγνωρίζει την αποκλειστική αρμοδιότητα της χορήγησης ή μη του ευεργετήματος της υφ' όρον απόλυσης στο Συμβούλιο, χωρίς δέσμευση από διοικητικά όργανο (ΣυμβΠλημΒόλου 76/18, ΣυμβΠλημΠειρ 945/13 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).

Επειδή στον όρο «διαγωγή» δεν παρατίθεται κανένας επιθετικός προσδιορισμός, οπωσδήποτε η αιτιολογία απόρριψης της αίτησης για απόλυση υπό όρο, δεν μπορεί να περιοριστεί στην κρίση ότι η διαγωγή του καταδίκου «δεν ήταν καλή». Περαιτέρω, ζητούμενο δεν είναι να βαθμολογηθεί η όποια ηθική βελτίωση της προσωπικότητας

του καταδικασθέντος γενικά και αόριστα, καθ' όσον αυτό θα ήταν επισφαλέςτατο κριτήριο και ένας τέτοιου είδους προβληματισμός θα κινείτο οριακά, πιθανότατα εκτός του πεδίου του Ποινικού Δικαίου. Αντίθετα ερευνητέο είναι εάν η συμπεριφορά του καταδίκου, όπως αυτή οριοθετείται, διά συγκεκριμένων πραγματικών περιστατικών, γεγονότων δηλαδή αντιληπτών στον εξωτερικό κόσμο, εκ των επιλογές του νομοθέτη και αποτελεί εν δυνάμει κίνδυνο για την προσβολή της έννομης τάξης. Έτσι η απόλυση υπό όρους δεν μπορεί να εξαρτηθεί από το βεβαρημένο ποινικό παρελθόν του καταδίκου, ούτε από την βαρύτητα των αξιόποινων πράξεων για τις οποίες κρατείται, αλλά μόνο από την εν γένει συμπεριφορά του κατά την διάρκεια της κράτησής του, για την δε αξιολόγηση της επικινδυνότητας αυτού προς τέλεση νέων αξιόποινων πράξεων πρέπει να λαμβάνεται υπ' όψει και ο χαρακτήρας του (όπως διαγιγνώσκεται με βάση την όλη διαγωγή του κατά την διάρκεια της έκτισης της ποινής του (ΟΛΑΠ 4/98 ο.π., ΟΛΑΠ 497 ο.π., ΟΛΑΠ106/01, ΑΠ 843/23, ΑΠ 1154/21, ΑΠ 634/19, ΑΠ 983/19, ΑΠ 983/20, ΑΠ 502/13, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, ΣυμβΕφαθ 352/04 ΠοινΧρ ΝΕ' 1026).

Επίσης, πρέπει να ερευνάται κατά πόσο ο κατάδικος παρέχει προσδοκία εντίμου βίου στο μέλλον και μάλιστα ότι μπορεί να επανέλθει ακινδύνως στην κοινωνία, ενώ πρέπει να σημειωθεί ότι η απόλυση υπό τον όρο της ανάκλησης δεν αποτελεί απαλλαγή από την ποινή, αλλά στάδιο εκτελέσεως της τελευταίας, που επιδιώκει την αποτροπή της υποτροπής, βελτιώνοντας τον κατάδικο, και διευκολύνοντας την κοινωνική του αποκατάσταση (ΟΛΑΠ 106/91, ΑΠ 1154/2, ΑΠ 634/19, ΑΠ 592/13).

Β) Στην προκειμένη περίπτωση προκύπτουν τα ακόλουθα:

Υποβλήθηκε η με αριθμό πρωτ. 40508/11.07.25 αίτηση του κρατούμενου Α.Γ. του Δ., με την οποία αιτήθηκε την χορήγηση σε αυτόν απόλυσης υπό τον όρο της ανάκλησης από το Σωφρονιστικά Κατάστημα Κορυδαλλού.

Επί της αίτησης εκδόθηκε το με αριθμό 673/25 βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Πειραιά με το οποίο απορρίφθηκε η αίτηση με την αιτιολογία ότι μεν συνέτρεχαν οι τυπικές προϋποθέσεις για την υπό τον όρο της ανάκλησης απόλυση αλλά όχι οι ουσιαστικές προϋποθέσεις. Το βούλευμα επιδόθηκε στον κρατούμενο στις 13.10.25 όπως προκύπτει από το σχετικό αποδεικτικό επίδοσης.

Κατά του ως άνω βουλεύματος ο κρατούμενος άσκησε ενώπιον της (Προϊσταμένης Διεύθυνσης του ως άνω Σωφρονιστικού Καταστήματος την με αριθ. βιβλίου φυλακών. 670/23.10.25 έφεσή του και συντάχθηκε η με αριθμό βιβλίου ενδίκων μέσων 31/25 σχετική έκθεση έφεσης, στην οποία καταγράφεται και ο λόγος της έφεσης, ήτοι ότι δεν συνεκτιμήθηκαν ορθά τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης. Μάλιστα ο εκκαλών υπέβαλε και έγγραφο υπόμνημα στο οποίο αναλύει τους λόγους έφεσης. Επομένως η έφεση είναι παραδεκτή α') ασκήθηκε από δικαιούμενο πρόσωπο και συγκεκριμένα από τον ίδιο τον αιτούμενο την υφ' όρον απόλυσή του κρατούμενο, β') προσβάλλει το εκκλητό μέρος του βουλεύματος, γ') είναι εμπρόθεσμη διότι ασκήθηκε στις 23.10.25, ήτοι εντός δέκα (10) ημερών από την επίδοση του βουλεύματος, η οποία χρονολογείται στις 13.10.25, όπως προκύπτει, από το σχετικό αποδεικτικό επίδοσης δ') ασκήθηκε ενώπιον της Προϊσταμένης Διεύθυνσης του Ειδικού Κέντρου Ψυχικής Υγείας Κρατουμένων και συντάχθηκε η σχετική έκθεση έφεσης και ε') περιέχεται ένας

τουλάχιστον λόγος έφεσης, ήτοι, κατ' εκτίμηση του περιεχομένου της η εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου.

Συνεπώς είναι τυπικά δεκτή και πρέπει να διερευνηθεί περαιτέρω στην ουσία της.

Στην συγκεκριμένη περίπτωση προκύπτουν τα ακόλουθα:

Ο Α. Γ. εκτίει συνολική ποινή 17 φορές ισόβιας κάθειρξης και πρόσκαιρης κάθειρξης 29 ετών, η οποία του επιβλήθηκε με τις με αριθμούς 2643/08 και 1149-1265-1299-1301/14.05.07 απόφασης του Α' Πενταμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Αθηνών, για τα αδικήματα της ένταξης σε εγκληματική οργάνωση, τής διακεκριμένης οπλοκατοχής, της κατοχής εκρηκτικών υλών και εκρηκτικών βομβών (ως αυτουργός) και για τα αδικήματα της προμήθειας εκρηκτικών υλών και βομβών, 23 εκρήξεων και 2 αποπειρών έκρηξης, 10 ληστειών, 17- ανθρωποκτονιών και 88 αποπειρών ανθρωποκτονίας (ως ηθικός αυτουργός). Περαιτέρω, σύμφωνα, με τον συνημμένο πίνακα υπολογισμού ποινής, ο αιτών, από τις 18.07.02 (ημερομηνία έναρξης της ποινής εκ προφυλακίσεως του) μέχρι τις 18.07.29 (ημερομηνία σύνταξης του σχετικού πίνακα), έχει εκτίσει, πραγματικά, ποινή 23 ετών, ενώ με ευεργετικό υπολογισμό ημερών λόγω εξ αποστάσεως εκπαίδευσης και υπερηλικιότητας έχει εκτίσει 42 έτη, 2 μήνες και 4 ημέρες. Συγκεκριμένα, δε, έχουν συνυπολογιστεί ευεργετικά 1186 και 3/4 ημέρες από την εξ αποστάσεως φοίτησή του και την εξεταστική περίοδο σύμφωνα με την υπ' αριθ. 4/18 απόφαση του Συμβουλίου Εργασίας Κρατουμένων του Σ-Κ. Κορυδαλλού (σχετ. και το από 05.08.25 απόσπασμα από το Βιβλίο Εργασίας), ενώ από τις 16.08.09 (οπότε και συμπλήρωσε το 65^ο έτος της ηλικίας του) μέχρι την ημερομηνία της σύνταξης του πίνακα, συνυπολογίστηκαν ευεργετικά 15 έτη, 11 μήνες και 2 ημέρες. Από τα παραπάνω συνάγεται ότι έχει εκτίσει πραγματικά το απαιτούμενο σύμφωνα με το εδάφιο 5 της παραγράφου 6 του άρθρου 105 ΠΚ, για την χορήγηση της υφ' όρον απόλυσης χρονικό Διάστημα των δεκαεννέα (19) ετών, ενώ με ευεργετικό υπολογισμό έχει εκτίσει τα υπολειπόμενα 6 έτη, μέχρι την συμπλήρωση των οριζομένων στο εδάφιο β' της παραγράφου 4 του άρθρου 105 του προΐσχύσαντος ΠΚ 25 ετών (κατ' απώτατο όριο). Επομένως, ο εκκαλών κρατούμενος πληροί τις τυπικές προϋποθέσεις για την υφ' όρον απόλυση του. Περαιτέρω όπως επισημαίνεται και στον πίνακα υπολογισμού ποινής, ο αιτών προέβη στην έκδοση του με αριθ. ΑΡ 136783 Δελτίου Αστυνομικής Ταυτότητας (του οποίου, όπως αναφέρει ο κρατούμενος στην αίτησή του, αναμένει την διόρθωση ως προς την αναγραφόμενη ημερομηνία γέννησής του, που εκ παραδρομής αναγράφηκε λανθασμένα), ενώ επίσης επισημαίνονται τα εξής: Με το υπ' αριθ. 9/17 Βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών Πειραιώς, απορρίφθηκε έφεσή του κατά του υπ' αριθ. 118/16 Βουλεύματος του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Πειραιώς, με το υπ' αριθ. 342/18 Βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Πειραιώς, απορρίφθηκε αίτημά του για την υφ' όρον απόλυση του και με το υπ' αριθ. 1/6/19 Βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών Πειραιώς, έγινε τυπικά δεκτή αλλά απορρίφθηκε κατ' ουσία έφεσή του κατά του ανωτέρω Βουλεύματος, με το υπ' αριθ. 986/19 Βούλευμα του Ε' Τμήματος Διακοπών του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Πειραιώς, απορρίφθηκε ως μη νόμιμη η από 01.07.19 αίτηση απόλυσής του υπό τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση, με το υπ' αριθ. 734/21 Βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Πειραιώς, απορρίφθηκε αίτησή του για υφ' όρον απόλυση και με το υπ' αριθ.

139/22 Βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών Πειραιώς, απορρίφθηκε έφεσή του κατά του ανωτέρω Βουλεύματος και επικυρώθηκε το εκκαλούμενο ως άνω Βούλευμα, ενώ με το υπ' αριθ. 918/23 Βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Πειραιώς, απορρίφθηκε αίτημα του για την υπ' όρον απόλυσή του και με το -πρόσφατο- υπ' αριθ. 18/25 Βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών Πειραιώς, έγινε τυπικά δεκτή αλλά απορρίφθηκε κατ' ουσία έφεσή του κατά του ανωτέρω βουλεύματος, κατά πλειοψηφία.

Εξ άλλου σύμφωνα με το από 05.08.25 συνοπτικό σημείωμα της κοινωνικής λειτουργού ου Σωφρονιστικού Κ. Κ., ο αιτών, γεννημένος το έτος 1944 στο Παρίσι, συζούσε πριν την κράτησή του με την Marie-Therese Peynaud, η οποία εξακολουθεί να είναι σύντροφός του, ενώ όσον αφορά την πατρική του οικογένεια, οι γονείς του έχουν αποβιώσει και εν ζωή βρίσκεται η μικρότερη αδελφή του, με την οποία διατηρεί καλές σχέσεις. Αναφορικά με την εκπαίδευσή του και την εργασία του: εγκαταστάθηκε στην Ελλάδα το έτος 1982 με την οικογένειά του, όπου τελείωσε το Γυμνάσιο και σε ηλικία 18 ετών αναχώρησε για το (Παρίσι για να σπουδάσει οικονομικά. Εν συνεχεία, το έτος 1975 επέστρεψε στην Ελλάδα με την σύντρόφό του και ασχολήθηκε επαγγελματικά με τις μεταφράσεις. Κατά την διάρκεια της κράτησής του και προκειμένου να αξιοποιήσει τον χρόνο παραμονής του στο σωφρονιστικό κατάστημα δημιουργικά αρχικά εγγράφηκε στο Γαλλικό Πανεπιστήμιο PARIS DIDEROT VII προκειμένου να σπουδάσει μαθηματικά, απέκτησε το βασικό πτυχίο και ένα ακόμη μεταπτυχιακό τίτλο στον συγκεκριμένο επιστημονικό κλάδο και κατάφερε να ολοκληρώσει και το διδακτορικό του, αποκτώντας τον σχετικό τίτλο σπουδών, αφού εξετάσθηκε και κρίθηκε με ομόφωνη θετική απόφαση από έξι διακεκριμένους καθηγητές. Επί πλέον, τον Μάιο του έτους 2022, του απονεμήθηκε έπαινος για την επιτυχή ολοκλήρωση των διδακτορικών του σπουδών στα μαθηματικά στο «UNIVERSITE PARIS CITE»

Εξ άλλου, ενόσω κρατείται έχει λάβει έξι τακτικές άδειες, τηρώντας απαρέγκλιτα τους όρους χορήγησης αυτών, έχοντας ήδη αιτηθεί την χορήγηση της άδειας. Κατά τις τακτικές άδειες που έλαβε, φιλοξενήθηκε στην οικία της προαναφερόμενης συντρόφου του που βρίσκεται στον Βύρωνα Αττικής, στην οδό ....., αριθ. ...., στην οποία δηλώνει παράλληλα, ότι θα διαμείνει σε περίπτωση αποφυλάκισής του. Όσον αφορά την επικοινωνία του με την οικογένειά του και γενικότερα με το συγγενικό ή φιλικό του περιβάλλον, αναφέρεται ότι καθ' όλη την διάρκεια της κράτησής του δέχεται τακτικά επισκεπτήρια από την σύντρόφό του, η οποία τον στηρίζει ψυχολογικά, καθώς και από την αδελφή του περιστασιακά, όπως και από την ανιψιά του, κάθε φορά που έρχεται στην Ελλάδα από την Μαδρίτη, ενώ επίσης δεχόταν επισκεπτήρια και από την αδελφή της συντρόφου του όσο εκείνη ήταν εν ζωή.

Ακόμα δε, επισημαίνεται ότι τον Σεπτέμβριο του έτους 2024, ο εκκαλών κρατούμενος νοσηλεύτηκε σε εξωτερικό νοσοκομείο λόγω προβλημάτων υγείας που αντιμετώπισε. Τέλος, αναφέρεται ότι κατά το χρονικό διάστημα της κράτησής του τιμωρήθηκε μία φορά πειθαρχικά, το έτος 2002, για απείθεια (σχετ. και το αντίγραφο από το Δελτίο Πειθαρχικού Ελέγχου του κρατούμενου), λόγω τηλεφωνικής συνέντευξης που παραχώρησε, έκτοτε όμως η συμπεριφορά του εντός του σωφρονιστικού καταστήματος είναι σύμφωνη με τους κανονισμούς, διατηρώντας άριστες σχέσεις τόσο με τους συγκατασκευασμένους του όσο και με το προσωπικό του σωφρονιστικού καταστήματος.

Εξ άλλου, αναφέρει στην υποβληθείσα αίτησή του, μεταξύ άλλων, τα εξής: α') η απουσία πειθαρχικών ποινών (πλην της επιβολής μιάς, ήσσονος σημασίας, κατά την αρχή της έκτισης της ποινής του) και η αφοσίωσή του στην ενασχόλησή του με τις θετικές επιστήμες, κατορθώνοντας να αναγορευθεί διδάκτορας από το Πανεπιστήμιο του Παρισιού, χωρίς να έχει πρόσβαση σε ηλεκτρονικό υπολογιστή, αποτελούν στοιχεία υπέρ της καλής διαγωγής του, η φοίτηση του, δε, ήταν άδολη, αβίαστη και ανιδιοτελής, δοθέντος ότι δεν του απέφερε κανένα απολύτως χρηματικό ή υλικό όφελος και είναι προφανές ότι πηγάζει από την ενδόμυχη αποδοχή των κανόνων της προσήκουσας εκδηλωτικής συμπεριφοράς, β') η τήρηση από πλευράς του των όρων της καλής χρήσης των επτά τακτικών αδειών που του έχουν χορηγηθεί, καταδεικνύει ότι συντρέχουν στο πρόσωπό του οι ουσιαστικές προϋποθέσεις για την υφ' όρον απόλυση του, ώστε μόνο οι τυπικές απομένουν να κριθούν, γ') η επίδειξη μεταμελείας, στο μέτρο που προϋποθέτει την προγενέστερη ομολογία τέλεσης των αποδοθέντων εγκλημάτων και την έμπρακτη αποδοχή των συνεπειών αυτών, δεν είναι δυνατή στην περίπτωση του, δεδομένου ότι από την έναρξη της ποινικής διαδικασίας σε βάρος του, αρνείται πλήρως την τέλεση των πράξεων για τις οποίες έχει καταδικαστεί, δ') ο Συνήγορος του Πολίτη στην υπ' αριθ. 315628/37513/04.07.22 γνωμοδότηση του, αποφαινεται ότι η χρήση όρων από πλευράς του κρατουμένου σε συνεντεύξεις που έδωσε και σε επιστολές του κατά την διάρκεια της κράτησης του και δη κατά τα έτη 2002, 2015 και 2017, δεν μπορούν να στοιχειοθετήσουν, κατ' αντικειμενική κρίση, την πιθανότητα, σε περίπτωση αποφυλάκισης του, τέλεσης νέων αδικημάτων στο μέτρο που δεν υποστηρίζονται από πραγματικά περιστατικά όπως προπαρασκευαστικές ενέργειες του προς τον σκοπό αυτό και για τον λόγο τούτο καθίσταται αθεμελίωτη, έωλη και αυθαίρετη η αιτιολογία των βουλευμάτων των δικαστικών συμβουλίων, όπου έγινε επίκληση των ανωτέρω και απορρίφθηκαν προγενέστερες αιτήσεις του και ε') ακόμα και εάν ήθελε θεωρηθεί ότι σε περίπτωση αποφυλάκισής του θα ήθελε να γίνει ηθικός αυτουργός τέλεσης νέων συναφών αξιόποινων πράξεων, δεν θα μπορούσε γιατί πλέον δεν υπάρχει έξαρση εγχώριας τρομοκρατίας.

Αξιολογώντας όσα ανωτέρω περιγράφονται -και χωρίς να λαμβάνεται ρητά υπ' όψει, σύμφωνα με το άρθρο 69 παρ. 4α του Ν. 2776/1999- το πειθαρχικό παράπτωμα που αναφέρεται στο σημείωμα της κοινωνικής λειτουργού ότι έχει τελέσει- δεν προκύπτει ότι ο αιτών κρατούμενος έχει επιδείξει συμπεριφορά τέτοια που να καταδεικνύει με βεβαιότητα την ηθική του βελτίωση, καθώς και ότι έχει μετανοήσει για τις αξιόποινες πράξεις που τέλεσε και ότι έχει θέσει τις προδιαγραφές για την επωφελή ενσωμάτωση του στην κοινωνία και την αρμονική συνύπαρξή του με τα υπόλοιπα μέλη της κοινωνίας σε περίπτωση υφ' όρον απόλυσής του. Ειδικότερα, το γεγονός ότι κατά την διάρκεια της κράτησής του παρακολούθησε και ολοκλήρωσε τις σπουδές του στα μαθηματικά, αποκτώντας τον βασικό, μεταπτυχιακό και διδακτορικό τίτλο, παρά τις αντικειμενικές δυσκολίες που συνεπάγεται ο εγκλεισμός, χωρίς μάλιστα να έχει πρόσβαση σε ηλεκτρονικό υπολογιστή κατά το χρονικό διάστημα της φοίτησής του, καταδεικνύει αναντίρρητα την προσήλωσή του στο στόχο του να παραμείνει λειτουργικός κατά τον πολυετή εγκλεισμό του και εν γένει στην ανάπτυξη του πνεύματός του, πλην όμως τούτο δεν είναι το μοναδικό ζητούμενο και δεν συνεπάγεται και την απαιτούμενη ηθική του βελτίωση.

Περαιτέρω, ο ισχυρισμός του ότι δεν έχει τελέσει τις πράξεις για τις οποίες κατηγορείται και για αυτό δεν μπορεί να επιδείξει οποιαδήποτε μορφή μεταμέλειας, δεν μπορεί να ληφθεί υπ' όψει και δεν ασκεί επιρροή λόγω της αμετάκλητης καταδίκης του για αδικήματα που είχαν ως συνέπεια την προσβολή σωρείας εννόμων αγαθών πλείστων ανθρώπων με υπέρτατο αυτό της ανθρώπινης ζωής που επλήγη πολλάκις και ανεπανόρθωτα. Δεν προκύπτει, δηλαδή, ότι έχει αναλογιστεί τις συνέπειες των πράξεών του και ότι έχει νιώσει αποστροφή προς την επιδειχθείσα προηγούμενη εγκληματική συμπεριφορά του, η δε άρνηση του να εκδηλώσει ηθική μεταστροφή από το εγκληματικό του παρελθόν είναι δηλωτική της στάσης ζωής που ακολουθούσε προ της σύλληψης του και συνεχίζει να υπηρετεί και κατά την διάρκεια της κράτησής του, γεγονός που καταδεικνύει την έλλειψη ηθικής βελτίωσης του αιτούντος, λαμβάνοντας υπ' όψει και το γεγονός ότι οι πράξεις για τις οποίες καταδικάστηκε αμετάκλητα και για τις οποίες εκτίει την επιβληθείσα σ' αυτόν ποινή είχαν σαφώς πολιτικά χαρακτηριστικά και ιδεολογικά κίνητρα, και συνεκτιμώντας, παράλληλα, την χρήση εννοιών σε συνεντεύξεις του και επιστολές του όπως «αγωνιστές», «ένοπλος αγώνας» κλπ. οι οποίες αξιολογούμενες συνδυαστικά με την προαναφερόμενη συμπεριφορά του (και όχι μεμονωμένα), συνηγορούν υπέρ των ανωτέρω συμπερασμάτων και δημιουργούν εύλογες αμφιβολίες περί της δυνατότητας αλλά και πραγματικής πρόθεσης και επιθυμίας του για ομαλή κοινωνική επανένταξη σε περίπτωση αποφυλάκισης του. Εξ άλλου, η τήρηση από πλευράς του των όρων της καλής χρήσης των τακτικών αδειών δεν ανάγεται σε ακλόνητο κριτήριο διάγνωσης των ουσιαστικών προϋποθέσεων για την υπ' όρο απόλυση του, ούτε μπορεί να αποτελέσει ένδειξη για την ανυπαρξία μελλοντικής εγκληματικής υποτροπής του. Τέλος, ο ισχυρισμός του ότι την σημερινή εποχή δεν υπάρχει έξαρση εγχώριας τρομοκρατίας και συνεπώς δεν υπάρχουν οι φυσικοί αυτουργοί που θα επείθοντο ώστε αυτός να μπορούσε, ακόμα και, εάν ήθελε, να οργανώσει -ως ηθικός αυτουργός- τέτοια δράση, γεγονός που σε κάθε περίπτωση αρνείται κατηγορηματικά, δεν ευσταθεί, καθώς το όποιο εγκληματικό πεδίο υπάρχει στους κόλπους της κοινωνίας και μπορεί να είναι πρόσφορο ανάπτυξης ιδεών που στοχεύουν η έχουν ως αποτέλεσμα την τέλεση συναφών αξιόποινων πράξεων.

Λαμβάνοντας υπ' όψει τα ως άνω πραγματικά δεδομένα, οι λόγοι έφεσης με τους οποίους πλήττεται το προσβαλλόμενο βούλευμα για εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή των συναφών με την ουσιαστική προϋπόθεση για την υπ' όρον απόλυση διατάξεων, δεν συντρέχουν και δεν είναι βάσιμοι και συνακόλουθα το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Πειραιώς ορθά ερμήνευσε και εφάρμοσε τις σχετικές διατάξεις, απορρίπτοντας την αίτηση του κρατουμένου για υπ' όρον απόλυση, με την συγκεκριμένη αιτιολογία. Επειδή, και ακολουθία των ανωτέρω, κρίνεται βάσιμα, ότι δεν συντρέχουν στο πρόσωπο του εκκαλούντος κρατουμένου οι ουσιαστικές προϋποθέσεις για την απόλυσή του υπό τον όρο της ανάκλησης, θα πρέπει το Συμβούλιο Σας να απορρίψει την υπό κρίση έφεση.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

1) Να γίνει τυπικά δεκτή και ν' απορριφθεί επί της ουσίας η ενώπιον της Προϊσταμένης Διεύθυνσης του Σωφρονιστικού Καταστήματος Κορυδαλλού Ι. ασκηθείσα με αριθμό βιβλίου φυλακών 670/23.10.25 έφεση του κρατουμένου Α. Γ. του Δ., κατά του

με αριθμό 673/2025 βουλεύματος του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Πειραιά, με το οποίο απορρίφθηκε αίτησή του για την υπό όρο απόλυσή του

2) Να επικυρωθεί το με αριθμό 673/25 βούλευμα του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Πειραιώς.

Πειραιάς, 29.04.2026 «υπογραφή» Νικόλαος Φιστόπουλος, Αντεισαγγελέας Εφετών.

Αφού έλαβε υπ' όψει την υπ' αριθ. 75/2026 πρόταση του Αντεισαγγελέα Εφετών Πειραιά, Νικόλαου Φιστόπουλου, της οποίας ο εκκαλών κατάδικος έλαβε γνώση (βλ. το από 05..2026 αποδεικτικό επίδοσης του γραμματέως του Σ. Κ. Κ. Κορυδαλλού Ι, Α. Α.).

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗΝ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ - ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Παραδεκτά με την ως άνω εισαγγελική πρόταση εισάγεται ενώπιον του παρόντος Συμβουλίου, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 30 παρ. 1-4, 138 και τη δικονομική διάταξη του αρ. 110 παρ. 5 (προστεθ. με το αρ. 24 του Ν. 4855/12.11.2021), η ενώπιον της Διευθύντριας του Σωφρονιστικού Καταστήματος Κορυδαλλού Ι, Κωνσταντίνας Γέρου, ασκηθείσα με αριθ. 673/23.10.2025 έφεση του κρατουμένου Α. Γ. του Δ. και της Ζ., κατά του υπ' αριθ. 673/2025 βουλεύματος του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Πειραιά, με το οποίο απορρίφθηκε αίτησή του για υπ' όρον απόλυση.

Η έφεση ασκήθηκε εμπρόθεσμα και παραδεκτά (473 παρ. 1 και 474 παρ. 1-2 του νέου ΚΠΔ), γι' αυτό και πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να εξεταστεί ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της.

Ο εκκαλών κατάδικος υπέβαλε την από 10.7.2025 αίτηση, με την οποία ζήτησε την υπό όρο απόλυσή του, και η Διευθύντρια του ως άνω σωφρονιστικού καταστήματος, όπου κρατείται, τη διαβίβασε στον Εισαγγελέα Πρωτοδικών Πειραιώς, ο οποίος με πρότασή του την εισήγαγε στο Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Πειραιώς. Το τελευταίο, με το υπ' αρ. 673/2025 βούλευμα, απέρριψε την αίτηση. Εναντίον αυτού του βουλεύματος παραπονείται ο εκκαλών, για εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων και εφαρμογή του νόμου.

Κατά την διάταξη του άρθρου 106 παρ. 1 του προϊσχύσαντος Ποινικού Κώδικα, η οποία εφαρμόζεται εν προκειμένω σύμφωνα με όσα θα εκτεθούν παρακάτω, η απόλυση υπό όρο χορηγείται οπωσδήποτε, εκτός αν κριθεί με ειδική αιτιολογία ότι η διαγωγή του καταδίκου, κατά την έκτιση της ποινής του, καθιστά απολύτως αναγκαία την συνέχιση της κράτησής του, για να αποτραπεί η τέλεση από αυτόν νέων αξιόποινων πράξεων. Από την γραμματική διατύπωση της διάταξης συνάγεται ότι, εφ' όσον συντρέχει η τυπική προϋπόθεση της εκτίσεως του μέρους της ποινής που προβλέπει το αρ. 105 του ΠΚ, μοναδική ουσιαστική προϋπόθεση για την χορήγηση της απόλυσης υπό όρο είναι η καλή διαγωγή του κρατουμένου κατά την διάρκεια εκτίσεως της ποινής του. Εφ' όσον αυτή συντρέχει, η υπό όρο απόλυση του καταδίκου χορηγείται υποχρεωτικά, εκτός αν το αρμόδιο Δικαστικό Συμβούλιο κρίνει, με ειδική αιτιολογία, ότι η διαγωγή αυτού κατά την διάρκεια της εκτίσεως της ποινής του, συμπεριλαμβανομένης και της προσωρινής κρατήσεώς του, δεν υπήρξε καλή ή υπήρξε κατ' επίφαση

μόνο καλή και ως εκ τούτου υπάρχει κίνδυνος ότι ο απολυόμενος υπό όρο θα τελέσει νέες αξιόποινες πράξεις και γι' αυτό καθίσταται αναγκαία η συνέχιση της κράτησής του.

Για την αξιολόγηση της διαγωγής του καταδίκου πρέπει να λαμβάνεται υπ' όψει η εν γένει συμπεριφορά του, όπως εκδηλώθηκε κατά την διάρκεια της κρατήσεώς του, για δε την αξιολόγηση της επικινδυνότητας αυτού προς τέλεση νέων αξιόποινων πράξεων πρέπει να λαμβάνεται υπ' όψει και ο χαρακτήρας του, όπως διαγιγνώσκεται με βάση την όλη διαγωγή του κατά την διάρκεια εκτίσεως της ποινής του. Αντίθετα, δεν λαμβάνονται υπ' όψει στοιχεία που ανάγονται στον προ της καταδίκης του χρόνο και δη στην πράξη για την οποία καταδικάστηκε, στην προηγούμενη ζωή του και στις προγενέστερες ατομικές και κοινωνικές του περιστάσεις, αφού τα στοιχεία αυτά αξιολογήθηκαν, κατ' άρθρο 79 ΠΚ, για την επιμέτρηση της ποινής του. Η ερμηνεία αυτή συνάδει, αφ' ενός προς τον νομικό χαρακτήρα και τον σκοπό του θεσμού της υπό όρο απολύσεως, ως σωφρονιστικού μέτρου που αποσκοπεί στην αποφυγή της υποτροπής διά της ηθικής βελτιώσεως του καταδίκου και στην κοινωνική αποκατάσταση αυτού, και αφ' ετέρου προς την υπεροχή της ειδικής προλήψεως ως σκοπού της ποινής στο στάδιο αυτό, στην οποία απέβλεψε ο νομοθέτης με την ρύθμιση του Ν. 2172/1993, όπως προκύπτει και από το περιεχόμενο της αιτιολογικής έκθεσης του νόμου αυτού (ΟΛΑΠ 4/1998, ΟΛΑΠ 4/1997, ΑΠ 116/2025, ΑΠ 843/2023, ΑΠ 983/2020, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ, Μ. Μαργαρίτη - Α. Μαργαρίτη, Ποινικός Κώδικας, 3η έκδοση 2024, άρθρο 106, αρ. 4).

Από όλα τα έγγραφα της δικογραφίας προέκυψαν τα ακόλουθα: Ο εκκαλών κρατείται στο Σωφρονιστικό Κατάστημα Κορυδαλλού, δυνάμει της υπ' αριθ. 2543/2005 και 1149, 1265, 1299, 1301/2007 απόφασης του Πενταμελούς Εφετείου Κακουρηγημάτων Αθηνών, με την οποία του επιβλήθηκε συνολική ποινή 17 φορές ισόβια και εκπιτέα πρόσκαιρη κάθειρξη 25 ετών, με έναρξη της ποινής την 18.07.2002. Οι πράξεις για τις οποίες κρατείται τελέστηκαν πριν την θέση σε ισχύ του Νέου ΠΚ και, επομένως, για την απόλυση υπό όρο εφαρμόζονται οι διατάξεις του προϊσχύσαντος ΠΚ (αρ. 465 παρ. 1 Νέου ΠΚ, αρ. 110, 105 και 106 του προϊσχ. ΠΚ).

Είχε συμπληρώσει, την 18.07.2025 (ημερομηνία σύνταξης του πίνακα υπολογισμού χρόνου έκτισης), χρονικό όριο πραγματικής παραμονής του στο κατάστημα κράτησης πλέον των 19 ετών (23 έτη, 10 μήνες και 27 ημέρες), ενώ με ευεργετικό υπολογισμό, λόγω εξ αποστάσεως εκπαίδευσης και ηλικίας (άνω των 65 ετών), έχει εκτίσει ποινή 42 ετών, 2 μηνών και 4 ημερών. Επομένως, πληροί τις τυπικές προϋποθέσεις (ΠΚ 105 παρ. 4 εδ. β' και παρ. 6 εδ. 5) για την υπό όρο απόλυσή του.

Περαιτέρω, ο εκκαλών, γεννηθείς το έτος 1944 στο Παρίσι, πριν την κράτησή του συζούσε με την Marie-Therese Reynaud, η οποία εξακολουθεί να είναι σύντροφός του, στην οικία της (οδός Ι. ...) στον Βύρωνα Αττικής, με την οποία και θα συνεχίσει να διαμένει, αν αποφυλακιστεί. Οι γονείς του έχουν αποβιώσει και έχει μία αδελφή, με την οποία διατηρεί καλές σχέσεις. Πριν τον εγκλεισμό του είχε σπουδάσει Οικονομικά στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο του Παρισίου.

Κατά το διάστημα της κράτησής του τιμωρήθηκε με περιορισμό πέντε ημερών στο κελί του, με την υπ' αρ. 103/7.10.2002 απόφαση του Πειθαρχικού Συμβουλίου Δ. Φ.

Κορυδαλλού, η οποία όμως έχει διαγραφεί προ πολλού μετά την παρέλευση 5 ετών από την επιβολή της και δεν λαμβάνεται υπόψη για την υπ' όρον απόλυση (αρ. 69 παρ. 1 περ. α', 4 περ. α' του Ν. 2776/1999, ΑΠ 983/2020, ΑΠ 983/2019). Το έτος 2002 παραχώρησε τηλεφωνική συνέντευξη από την φυλακή στην εφημερίδα Λαμιακός Τύπος, στην οποία εξέφρασε την θέση του σχετικά με τις θεωρητικές απόψεις της 17 Νοέμβρη, όπως εκφράζονταν στις προκηρύξεις της, με τις οποίες συμφωνούσε, αλλά δεν συμφωνούσε με τις ενέργειές της και την τέλεση των πράξεων από τα μέλη της [διαδικτυακή δημοσίευση]. Η εν λόγω συνέντευξη δόθηκε πριν από 24 έτη, τους αρχικούς μήνες της κράτησής του, εν όσω ο εκκαλών δεν είχε ακόμη καταδικαστεί, ήταν υπόδικος και δεν είχε αποκτήσει ακόμη την ιδιότητα του καταδίκου, είχε δε σχέση με τα εγκλήματα για τα οποία αργότερα καταδικάστηκε αμετάκλητα, και οι ως άνω θέσεις του εκτιμήθηκαν από το ποινικό δικαστήριο κατά την διάγνωση της ενοχής του και την επιμέτρηση της ποινής του και, ως σχετιζόμενες με τις πράξεις για τις οποίες καταδικάστηκε, δεν μπορούν να ληφθούν υπ' όψει για την αξιολόγηση της διαγωγής του κατά την έκτιση της ποινής του. Η δε παραχώρηση τηλεφωνικής συνέντευξης αποτέλεσε πειθαρχικά αξιόποινη συμπεριφορά εντός φυλακής κατά το στάδιο της προσωρινής του κράτησης (απειθεία), για την οποία του επιβλήθηκε και η ως άνω πειθαρχική ποινή, που όμως, όπως προελέχθη, δεν δύναται λόγω διαγραφής αυτής να ληφθεί υπ' όψει.

Επίσης, απέστειλε τον Σεπτέμβριο του 2015 επιστολή σε εφημερίδα, με αναφορά στο κράτος δικαίου και στην δίκαιη εφαρμογή των νόμων για όλους [διαδικτυακή δημοσίευση]. Σε αντίστοιχη επιστολή του (30.07.2017) προς την εφημερίδα ΕΘΝΟΣ καταφέρεται απαξιωτικά εναντίον δύο μελών της 17 Νοέμβρη, του Χριστόδουλου Ξηρού και του Δημήτριου Κουφοντίνα, με τους χαρακτηρισμούς «Βαφομαλλιά» και «Ντόναλτσον» [διαδικτυακή δημοσίευση].

Εξ άλλου, κατά το διάστημα που επακολούθησε από την τελευταία αυτή επιστολή μέχρι σήμερα, ο εκκαλών κατάδικος εκτίει την ποινή του συμμορφούμενος ειλικρινά στους κανόνες της φυλακής, χωρίς να δημιουργεί το οποιοδήποτε πρόβλημα στις σχέσεις του με τους άλλους συγκρατούμενους και με τους υπαλλήλους της φυλακής, όπως προκύπτει από το με ημερομηνία 05.08.2025 και αριθμό πρωτοκόλλου 40508/11.07.2025 συνοπτικό σημείωμα.

Αξιοσημείωτο είναι ότι, σύμφωνα με το ίδιο σημείωμα, κατά τον χρόνο παραμονής του στην φυλακή, με εξ αποστάσεως φοίτηση, απέκτησε πτυχίο, μεταπτυχιακό και διδακτορικό τίτλο σπουδών (2021) στα Μαθηματικά από το γαλλικό πανεπιστήμιο PARIS DIDEROT VII, γεγονός που αφ' ενός αποτελεί αναμφίβολα πτυχή της διαγωγής του, κατά την έννοια που αναφέρθηκε παραπάνω, ενώ αφ' ετέρου καταδεικνύει την αυτοπειθαρχία του, την επιμέλειά του, την πιστή τήρηση εκ μέρους του των ακαδημαϊκών υποχρεώσεων και την προσήλωσή του στην επιστήμη, ιδίως με την εκπόνηση της διδακτορικής του διατριβής, προσφέροντας στην ακαδημαϊκή κοινότητα και συμβάλλοντας στην εξέλιξη του επιστημονικού πεδίου που επέλεξε, μάλιστα κάτω από τις δύσκολες συνθήκες του εγκλεισμού. Αναφέρεται δε έπαινος για την επιτυχή ολοκλήρωση των διδακτορικών του σπουδών στο UNIVERSITE PARIS CITE.

Μέχρι την σύνταξη του προαναφερόμενου συνοπτικού σημειώματος είχαν χορηγηθεί σε αυτόν έξι (6) τακτικές άδειες, έχοντας ζητήσει και την 7η (ο ίδιος στο δικόγραφο της έφεσης αναφέρει ότι έχει λάβει εννέα άδειες), στις οποίες ανταποκρίθηκε θετικά, κάνοντας καλή χρήση αυτών και τηρώντας τους επιβληθέντες σε αυτόν όρους, ενώ δέχεται τακτικές επισκέψεις στην φυλακή από την σύντροφό του, περιστασιακά από την αδελφή του και από την ανιψιά του, όποτε αυτή έρχεται στην Ελλάδα από την Μαδρίτη. Σε ηλικία 80 ετών, το έτος 2024, νοσηλεύτηκε σε νοσοκομείο λόγω πνευμονικής εμβολής που υπέστη.

Απ' όλα τα ανωτέρω στοιχεία προκύπτει ότι ο κατάδικος εκκαλών επέδειξε, κατά τον χρόνο του εγκλεισμού του, αληθινή καλή διαγωγή ως κρατούμενος, που βασίζεται στην πραγματική αποδοχή και οικειοθελή τήρηση εκ μέρους του των κανόνων συμπεριφοράς και παρέχει τα εχέγγυα της σύννομης συμπεριφοράς του και της μη τέλεσης εγκληματικών πράξεων μετά την αποφυλάκισή του και της ομαλής κοινωνικής επανένταξής του, γι' αυτό και κρίνεται ότι δεν καθίσταται απολύτως αναγκαία η συνέχιση της κράτησής του, αφού δεν διαφαίνεται κίνδυνος τέλεσης από αυτόν νέων αξιόποινων πράξεων, ιδίως αφού ληφθούν υπ' όψιν, πέραν των όσων αναφέρθηκαν, η προχωρημένη ηλικία του (ήδη 82 ετών), τα προβλήματα υγείας του και η ύπαρξη υποστηρικτικού περιβάλλοντος που διαθέτει.

Εξάλλου, από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει το αντίθετο ή ότι η ως άνω καλή διαγωγή είναι προσχηματική, μάλιστα δε για τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα.

Το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Πειραιώς με το προσβαλλόμενο βούλευμα, προς θεμελίωση της απορριπτικής του κρίσης δέχθηκε: α') ότι η ολοκλήρωση ανωτάτων σπουδών υπό τις δύσκολες συνθήκες του εγκλεισμού και την έλλειψη των υλικοτεχνικών δομών αφορά αποκλειστικά την πνευματική του εξέλιξη και καταξίωση και δεν σχετίζεται με την ηθική του βελτίωση, β') ότι για να υπάρξει ηθική βελτίωση θα πρέπει ο κατάδικος να έχει μεταμεληθεί για τις εγκληματικές πράξεις που τέλεσε, αποδεχόμενος έτσι την τέλεσή τους, και ότι η άρνησή του ως προς την τέλεση αυτών, για τις οποίες καταδικάστηκε αμετάκλητα, δείχνει ότι δεν έχει αντιληφθεί την απαξία των πράξεών του και, επομένως, δεν έχει βελτιωθεί ηθικά, γ') ότι η τήρηση των όρων των τακτικών σπουδών δεν αποτελεί ούτε καν ένδειξη για την ανυπαρξία μελλοντικής εγκληματικής υποτροπής του και δ') ότι πριν από επτά μήνες είχε δημοσιευθεί το 18/2025 βούλευμα αυτού του Συμβουλίου, το οποίο, δεχόμενο ότι δεν μπορούσε να εξαχθεί ασφαλές συμπέρασμα ότι ο κατάδικος έχει πλέον σωφρονιστεί και ότι δεν αποτελεί πηγή κινδύνου για το κοινωνικό σύνολο, απέρριψε κατά πλειοψηφία έφεση του καταδίκου εναντίον προγενέστερου βουλεύματος (918/4.12.2023) του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Πειραιώς, που είχε απορρίψει σχετική αίτηση για υπό όρο απόλυση.

Με βάση τα όσα ανωτέρω δέχθηκε το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Πειραιώς έσφαλε στην εφαρμογή του νόμου και στην εκτίμηση των αποδεικτικών μέσων, αφού: α') αξιολόγησε την προσήλωση του εκκαλούντος καταδίκου σε ένα ηθικά πνευματικό σκοπό, αυτόν της αφοσίωσης στην επιστήμη των μαθηματικών και της περαιτέρω ανιδιοτελούς προσφοράς του στον εν λόγω τομέα με την ολοκλήρωση της διδακτορικής του διατριβής, αποκλειστικά ως σχετιζόμενη με την πνευματική του εξέλιξη και

καταξίωση και όχι με την ηθική βελτίωσή του, υπό τις δύσκολες συνθήκες του εγκλεισμού, χωρίς να παραθέτει γεγονότα ή επιχειρήματα από τα οποία να δικαιολογείται αυτή η κρίση, β΄) προκειμένου να δεχθεί ότι πράγματι υπάρχει ηθική βελτίωση του αιτούντος, απαίτησε να έχει υπάρξει ομολογία εκ μέρους του της τέλεσης των πράξεων για τις οποίες καταδικάστηκε, προκειμένου να μεταμεληθεί γι' αυτές, χωρίς αυτό να απαιτείται από τον νόμο, αφού από καμία διάταξη εξ όσων συγκροτούν το πλέγμα των διατάξεων περί της υπό όρο απόλυσης, μηδέ των ήδη ισχυόντων εξαιρουμένων, δεν τίθεται τέτοια προϋπόθεση ή συσχετισμός της ομολογίας με την έννοια της «διαγωγής» του κρατουμένου, γ΄) δεν αξιολόγησε ούτε καν ως θετική ένδειξη την ορθή τήρηση των όρων των τακτικών αδειών που έλαβε κατά την διάρκεια της κράτησής του, παρά το γεγονός ότι ο αριθμός τους (6 κατά την έκδοση του προσβαλλόμενου βουλεύματος) δεν ήταν αμελητέος και δ΄) δεν αξιολόγησε την διαγωγή του κατά τον χρόνο της κράτησής του βάσει πραγματικών περιστατικών της εν γένει συμπεριφοράς του, ικανών να στηρίξουν την πεποίθηση της ηθικής βελτίωσης και της μη ύπαρξης πραγματικού κινδύνου τέλεσης νέων αξιόποινων πράξεων κατά την αποφυλάκισή του, έτσι ώστε η δικαστική κρίση να μην ολισθήσει στην αυθαιρεσία, βασιζόμενη στη βαρύτητα των εγκλημάτων για τα οποία καταδικάστηκε και, ουσιαστικά, στην θέση εκποδών του θεσμού της υπ' όρον απόλυσης.

Επίσης, από το προγενέστερο απορριπτικό της προηγούμενης αίτησης του εκκαλούντος για υπό όρο απόλυση βούλευμα (918/04.12.2023 ΣυμβΠλημΠειρ) και το απορριπτικό της εναντίον του ασκηθείσης έφεσης βούλευμα (18/07.02.2025) μέχρι σήμερα έχει παρέλθει και έτερο ικανό χρονικό διάστημα, προκειμένου να είναι δυνατό να καταγνωσθεί ευχερώς η συνεχιζόμενη καλή διαγωγή και η επελευθερωτική ηθική βελτίωση του εκκαλούντος κρατουμένου. Με βάση τα ανωτέρω, το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Πειραιώς εφάρμοσε εσφαλμένα τον νόμο και δεν αξιολόγησε ορθά τις αποδείξεις, γι' αυτό και πρέπει η κρινόμενη έφεση να γίνει δεκτή και από ουσιαστική άποψη. Κατόπιν τούτου πρέπει να εξαφανιστεί το προσβαλλόμενο βούλευμα, να γίνει δεκτή η από 10.07.2025 αίτηση του εκκαλούντος κρατουμένου και να διαταχθεί η υπό όρο απόλυσή του, με τους εξής περιοριστικούς όρους: α΄) την απαγόρευση εξόδου από την χώρα, β΄) την υποχρέωση να διαμένει στον Βύρωνα Αττικής, στην οδό Ι. ... και γ΄) να εμφανίζεται στο Α.Τ. του τόπου της κατοικίας του το πρώτο πενήντημέρο κάθε μήνα μέχρι να παρέλθει ο χρόνος δοκιμασίας του.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται τυπικά και ουσιαστικά την έφεση κατά του υπ' αρ. 673/2025 βουλεύματος του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Πειραιώς.

Εξαφανίζει το παραπάνω προσβαλλόμενο βούλευμα.

Δέχεται την από 10.07.2025 αίτηση του Α. Γ. του Δ. και της Ζ., κρατούμενου του Σωφρονιστικού Καταστήματος Κορυδαλλού Ι.

Διατάσσει την, υπό τον όρο της ανάκλησης, απόλυση από το Σωφρονιστικό Καταστήμα Κορυδαλλού Ι του καταδίκου Α. Γ. του Δ. και της Ζ., υπό τους όρους (α΄) της απαγόρευσης εξόδου από τη χώρα, (β΄) της υποχρέωσης να διαμένει στον Βύρωνα

Αττικής, στην οδό Ι. ... και (γ') της εμφάνισής του στο Α.Τ. του τόπου της κατοικίας του το πρώτο πενθήμερο κάθε μήνα μέχρι να παρέλθει ο χρόνος δοκιμασίας του.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στον Πειραιά στις 19 Μαΐου 2026 και εκδόθηκε στον ίδιο τόπο στις 21 Μαΐου 2026.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ